Erään köyhän pojan kohtalo

Kerron teille, pienet ystävät, erään köyhän pojan, Onnin, elämästä. Tämä ei ole hauska tarina: synkkä se on, kuten niin monen köyhän lapsen elämän tarina on.

Onni oli köyhän maalaisperheen vanhin lapsi kaukana, eräällä Suomen salolla. Hänen vanhempansa olivat köyhiä. He olivat rakentaneet matalan mökkinsä synkän metsän keskelle, josta pellon perkaaminen oli vaikeaa. Liiaksi vähän antoivat pienet peltitilkut leipää perheen monelle nälkäiselle pikku suulle. Onni ei saanut käydä koulua eikä antautua huolettomiin leikeihin. Hänen täytyi auttaa isää niin pienestä kuin suinkin jaksoi. Kun Onni oli vasta kymmen-vuotias, laittoi isä hänet jo rahtikuormia ajamaan.

Kerran rahdinajomatkalla Onni putosi kuorman päältä. Matka oli pitkä ja väsynyt oli kai poika-polonen, ja lienee nukahtanut kuorman päälle ja siksi putosi maahan. Häneltä taittui luut poikki toisesta jalasta. Siellä tien vieressä hän sai maata puoli päivää ennenkuin joku matkustaja huomasi hänet ja toimitti hänet erään mummon luokse, joka asetti luut paikoilleen ja sitoi jalan lastoihin. Monta viikkoa sai Onni virua ennenkuin jalka parani niin, että hän saattoi sillä kävellä.

Seitsemäntoista vuotiaana lähti Onni Amerikaan, tänne kultalaan, kuten tätä maata Suomessa kutsuttiin. Vaikka hän oli jo melkein aikamies, oli hän pieni ja hento. Huonolla ruualla ja liikatyöllä rasitettuna ei hän voinut suureksi kasvaa. Hän oli kuin kitukasvuinen vaivaismänty, joita kotinsa kunnailla kasvoi. Vaikeaa oli Onnilla työnsaanti täällä ensin. Mutta päästyään vähän paremman ruuan ääreen täällä hän hiukan vaurastui ja kasvoikin. Hän jo uskoi pääsevänsä aikamiesten palkoille. Elämä näytti hänelle valoisammalta kuin koskaan ennen. Mutta lyhyeen loppuivat Onnin toiveet.

Eräänä päivänä, kun Onni oli yhdistämässä isoja rautatankoja yhteen, tuli vaunu takaapäin ja tuuppasi hänet nurin. Raskas vaunu vyöryi hänen jalkansa yli — sen saman, joka häneltä lapsena katkesi. Nyt se katkesi aivan poikki: jälelle jäi vain lyhyt tynkä.

Miten elää kun olen raajarikko — oli ensi kysymys Onnin mielessä kun hän loukkaantumisestaan toipui. Hän ei olisi täällä saanut mitään työtä raajarikkona, eikä hän halunnut turvautua kengänpaulojen ja lyijykynien kaupustelijaksi, joita tuhannet raajarikot tässä maassa ovat. Se tuntui hänestä kerjuulta, eikä Onni tahtonut tuntea itseänsä hyödyttömäksi, almuilla eläväksi ihmiseksi. Hän päätti mennä takaisin Suomeen kääntämään sitä samaa turvetta, jota hän jo lapsena oli kääntänyt ja johonka hänen vanha isänsä oli nuoruutensa voimat uhrannut.

Kauan ei hän saanut peltoja rauhassa muokata, kun tuli turma, joka häneltä elämän riisti.

Onnin olivat katkerat kokemukset opettaneet tuntemaan mihin luokaan hän kuului. Hän tiesi olevansa yksi niistä miljoonista sorretuista, joiden elämä on taistelua nykyisessä yhteiskunnassa. Onni oli sosialisti. Hän tiesi, että sosialismi kerran muuttaa kaikkien ihmisten elämän onnelliseksi ja poistaa puutteet ja kärsimykset. Heti Suomeen mentyään hän alkoi puuhaamaan sosialistiosastin perustamista kotikyläänsä, jossa sitä ei vielä ollut. Sen työn hän sai sitten hengellään maksaa.

Kun Suomessa syttyi luokkasota, joutui Onni ja hänen vanha isänsä sen uhriksi. Omat sukulaiset — enot — olivat hänen ilmiantajansa. Niin raahasivat katalat lahtarit raajarikon Onnin ja hänen vanhan isänsä vankilaan, jossa he saivat kitua monta kuukautta ennenkuin he kuolivat nälkään.

Siellä kunnaalla he nyt lepäävät tuhansien kohtalotoveriensa kanssa. Heidän koristelemattomat hautansa meille jälleenjääneille ja heidän tuhansille orpolapsilleen ovat muistuttamassa, että meidän on kostettava noiden isien ja tovereiden murhaajille.

Miten me kostamme? Poistamalla järjestelmän, jossa köyhät ja orvot ovat yhtä kovaosaisia kuin Onni oli. Tulemalla sosialisteiksi ja tekemällä työtä sosialismin eteen, me joudutamme sen päivän tuloa, jolloin Suomenkin lahtarit ja kaikki kansan sortajat poistetaan vallasta. Se on meidän kostomme.

Lasten Osasto

ERKIN JA EDVININ YSTÄVYYS

Erkki oli neljätoista vuotta vanha kun hän tuli Suomesta tähän maahan. Oudolta näytti elämä Erkistä ensin täällä. Hänen täytyi mennä kouluun pian sen jälkeen kun hän tuli tänne. Se oli Erkistä hyvin vastenmielistä, sillä hän tiesi, että hänestä tehdään pilaa kun ei hän osaa sanaakaan englanninkieltä ja kun hän joutuu pienten lasten luokalle.

Mutta kun maanantai-aamu tuli, meni Erkki koulun pihaan kuten muutkin pojat. Kun toiset pojat huomasivat, että uusi poika tuli kouluun, kerääntyivät kaikki Erkin ympärille, kysellen häneltä kaikenlaista, johon Erkki ei voinut sanaakaan vastata. Erkin oli paha olla ja hän oli kahdella päällä, mennäkö kouluun vaiko takaisin kotiin. Ennenkuin hän ehti tehdä mitään päätöstä, soi koulun kello ja kaikki lapset lähtivät sisälle kouluhuoneeseen. Heidän mukanaan meni Erkkikin, melkein tahtomattaan. Hän meni koulun johtajan luokse, mutta hän ei osannut puhua yhtään sanaa, joten johtaja ei saanut tietää edes Erkin nimeä.

Johtaja lähetti apulaisen hakemaan Edviniä tulkiksi kudennelta luokalta. Edvin oli jokseenkin Erkin ikäinen ja kokoinen suomalainen poika. Hän puhui johtajalle Erkin puolesta.

Se oli Erkin ja Edvinin tuttavuuden alku. Kun toiset pojat kiusasivat Erkkiä "green horn'iksi" ja muuksi, niin Edvin aina puolusti häntä. Edvin myöskin auttoi Erkkiä oppimaan englanninkieltä. Edvin oli sosialistiosaston ihanneliiton jäsen. Erkkikin yhtyi ihanneliittoon Edvinin kehoituksesta. Heidän ystävyytensä säilyi aina kauniina ja loukkaamattomana. Ihanneliitosta he sitte isoiksi tultuaan yhtyivät sosialistiosastoon jäseniksi. Yhdessä he taistelivat puolueen riveissä.

Niilo Ketonen.

Lasten Osaston kirjeenvaihtajille ja ihanneliittojen jäsenille

Lasten kevään toimitus haluaisi julaista entisten sekä nykyisten Lasten Osaston kirjeenvaihtajien ja ihanneliittojen vanhimpien toimitsijain kuvia keväällä ilmestyvässä Lasten Keväässä.

Lasten Osaston lukijat tuntevat niin monta kirjeenvaihtajaa ja Ihanneliittojen toimitsijoita kirjotuksista ja jokainen mielellään haluaisi nähdä heidän kuvansakin.

Kuvat pitäisi olla Lasten Kevään toimituksella ennen maaliskuun loppua.

Toverillisesti: Lasten Kevään toimitus,

Box 99, Astoria, Ore.

RADWAY CENTRE, ALTA., CAN.

Lämpimät terveiset kaikille Toverittaren lukijoille ja Maiju-tädille!

Siitä on kulunut niin pitkä aika, kun olen viimeksi kirjottanut Toverittareen, etten itsekään muista. Täällä on ollut hyvin kaunis talvi; ei ole koskaan ollut niin lämpimiä ilmoja talvella kuin tänä talvena. Tänä talvena minä en myynyt Lasten Joulua syystä kun Toveritarkaan ei tullut, mutta jos Lasten Kevät ilmestyy, tilaan sen. Tämän kylän läpi menee C. N. rautatie, mutta siinä ei ole vielä muuta kuin kiskot. Ratapölkkyjä on kyllä jo kuljetettu tänne, mutta tie ei ole aivan valmis. Heiniä sitä myöten jo on kuletettu. Meiltä on vain yksi maili asemalle.

Hauskan talven loppua kaikille, toivoo, Eino Tuomi.

BUTTE, MONT.

Minäkin tervehdän Toverittaren Lastenosaston lukijoita ja Maiju-tätiä.

Täällä on ollut harvinaisen kaunis talvi. Kunpa kauniita ilmoja riittäisi ja tulisi pian kesä.

Koulut olivat suletttuna influenssan takia 7 viikkoa. Nyt meidän pitää olla koulussa niin ahkeria, että pitää käydä siellä lauantainakin. Minä olen 12 vuotta vanha. Olen 7:llä luokalla koulussa. Pikku siskoni on toisella luokalla. Jos täti antaa tälle tilaa, kirjotan toistekin.

Toverillisesti,

Elizabeth Karhuvaara.

Kirjota vain toistekin. Toverillisesti, MAIJU-TÄTI.

BALSAM, MINN.

Haloo, Toverittaren lukijat! Koetan kirjottaa Lastenosastoon, jos kyhäykseni saa tilaa.

Täällä ovat melkein kaikki ihmiset sairastelleet influenssaa, mutta ketään ei ole kuollut. Minä olin hoitamassa tätini pikku lasta ja sairastuin siellä influenssaan. Koko talon väki oli sairaana yhtä aikaa niin että naapurien täytyi käydä tekemässä kaikki työt. Koulukin oli suljettuna influenssan takia kolme viikkoa.

Minä olen viidennellä luokalla koulussa. Minulla on neljä veljeä ja kaksi heistä käy koulua. — Sylvia Erkkilä.

BUTTE, MONT.

Tervehdän Toverittaren pieniä lukijoita ja Maiju-tätiä. Olen ollut täällä Buttessa viisi kuukautta. Me asuimme ennen Michiganissa, mutta meidän isä tahtoi tulla Butteen. Me pidämme täällä olosta muuten paremmin vaan isä pitää enemmän Michiganin ilmanalasta.

Minä kuuluin ihanneliittoon Michiganissa. Täällä ei ole vielä ihanneliittoa, mutta se aiotaan perustaa kesäksi jos saamme kylliksi oppilaita ja opettajia. Terveisiä Hancock'in ihanneliittolaisille.

Toverillisesti, Stella Hakala.

MIETELMIÄ.

"Jos 'taivas' käsitetään erityiseksi paikaksi avaruudessa, ei se tieteen kannalta katsoen ole muuta kuin tyhjissä päissä siinnyt haave." — Ph. Spiller.

"Se ajatus, että jokin kaikkivaltias voima määrätyllä hetkellä antaisi alkusysäyksen, on niin vastoin koko käsitystämme fysikaalisista voimista, ettemme saata sellaiselle mahdollisuudelle antaa minkäänlaista kansalaisoikeutta tieteen piirissä." — A. Bernstein.

"Aatos ruumiittomasta voimasta leijailemassa luovana henkenä alkuaineitten sekasorron yläpuolella, kuuluu haaveksijain näkyjen alalle." — E. Harless.

"Ihmisaivoista lähtevän ajatuksen laeissa," sanoo Ph. Spiller, "ei ole muuta johdonmukaisuutta kuin se mikä mailmankaikkeuden laeissakin on. Ihmisen tietoinen suurtieteellinen päättely ei ytimeltään ole mitään muuta kuin tiedotonta fysikaalista ajatusta. Tästä sekin seuraa, että johdonmukaisesti ajattelevat aivot, kaukana toisistaan ovat saaneet tämän selville melkein yht'aikaa."

Paul von Lilienfeld vielä voimakkaammin ilmaisee tämän ajatuksen seuraavilla sanoilla: "Ajatuksen ja aineen välttämättömät lait ovat aivan samat. Ajatus on tiivistettyä liikettä, ja koska ihmis-elimistö on vain sikermä fyysillisiä voimia, täytyy ajatuskin käsittää aineasteen fyysillisten voimien tiivistyneeksi toiminnaksi."

Carus Sterne lausuu, ihmismieli ei ole muuta kuin enemmän taikka vähemmän uskollinen linssi, joka kokoaa kaikkialle luontoon hajaantuneet tiedon säteet polttopisteeseensä. Niin vaikeata ja mahdotonta kuin jokaisessa yksityistapauksessa lieneekin selvitellä tai yksin saikein paljastaa näiden suhteiden monikierteisiä kudelmia, asia kokonaisuudessaan näyttää olevan kaiken epäilyksen yläpuolella. — Teoksesta "Voima ja Aine"; saatavana Toverin kirjakaupasta, hinta 2 dollaria.

NAISTEN OSUUSKOTI

2185—15th St.
SAN FRANCISCO, CAL.
Telefooni: Market 3958

SAN FRANCISCO

Jos olette Kipeä

Pyytäkää VAPA LÄÄKE KIRJA No: 8

Jossa yli 25 erilaista miesten ja naisten tautia on selitetty, sekä täydellinen luettelo suomalaisista lääkkeistä. Lähettäkää taudin nimi eli taudin oireet ja me esitämme teille mikä lääke olisi tilattava, lääkkeen hinnan y. m.
(Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä vaan tosi suomalaisia lääkkeitä.)

(Tämän kirjan saatte vapaasti, ja pitäisi olla jokaisen suomalaisen kodissa, sillä ette tiedä koska tarvitsette sitä. Varokaa humbuk' lääkkeitä ja humbuki tohteria.

—Lignell'in Apteeki on suurin—
—suom. Apteeki Yhdysvalloissa—

P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.